

ring har stillet sig overfor dem, anser jeg det for aldeles unyttigt at indlade mig paa en Diskussion af dem.

Bøffen: Hvis stærke Ord fik mere Betydning ved at blive gjentagne, vilde de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, jo have faaet vorende Vægt ved at blive gjentagne af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad), men for mig staar det imidlertid saaledes, at man snarere maa knytte den modsatte Tanke dertil. Derksom Yttringer have deres fulde Vægt, ramme de nok uden at blive gjentagne. Dette ligeoverfor det ærede Medlems stærke Udtalelser om, at det foreliggende Lovforslag kræver Eiendomsrettens Krav. Jeg tog Ordet for at minde det ærede Medlem om, at den Anke maatte han da, forekommer det mig, ogsaa rette mod den høitærede Justitsminister. Hvis jeg ikke tager feil, er det ikke mere end en Maanedstid siden, at Justitsministeren har forordnet en Afløsning af endel Kornafgifter, jeg tror til Aarhus Hospital, altsaa en Stiftelse, hvis Be og Bel er under hans Baretægt, og disse Afgifter ere afsløst med et Gjennemsnit af de sidste 24 Aars Kapitelstart, multipliceret med $22\frac{1}{2}$, altsaa efter en Rentefond af $4\frac{1}{2}$ pCt., medens vi her gaa til 4 pCt. Det er altsaa mærkeligt, at denne Anke nu med saadan Styrke rettes mod nærværende Lovforslag. Vi have jo da ogsaa tidligere behandlet en Række forskjellige andre Lovforslag, der berøre Forholdet meget nær. Vi have behandlet gjentagne Gange Tiendeafsløsningsloven, og i Diskussionen derom er denne Betragtning, saa vidt jeg erindrer, slet ikke kommen frem under den Belysning og med den Vægt, hvormed den nu er kommen fra de to ærede Herrer, der fra den Side have ført Ordet idag. Der diskuterede vi om, hvilket Tal Gjennemsnittsummen skulde multipliceres med, om man havde Ret til at gaa ud fra en Rentefod af 5 %, $4\frac{1}{2}$ % eller 4 %, men den Betragtning, at det skulde være uberegtiget at lægge til Grund for den hele Beregning en Gjennemsnittskapitelstart, har jeg endnu ikke hørt fremsætte fra den Side, men den Karakter, som vor politiske Udvikling har havt i Retning af Opsattelser, ikke af Eiendomsretten, men af Fordeieendomsretten, kan jo ogsaa her have fremkaldt en forandret Opsattelse. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen) gjorde jo nu gjældende, at det saa langt fra kunde siges, at det foreliggende Lovforslag absolut maatte blive i Arvefæsternes Favør, at han tværtimod mente, at alle Tegn

tydede paa det Modsatte. Jeg skal i saa Henseende minde om, at der i 1871 blev vedtaget en Lov om Afløsning af Arvefæstefgifter paa Statens Godser, som kun skulde gjælde i 4 Aar, og som indeholdt Vilkaar, der endog vare gunstigere end de, som dette Lovforslag indeholder. Denne Lov er ikke bestoimindre kun bleven anvendt i et meget begrændset Omfang af de vedkommende Arvefæstere. Saavidt jeg erindrer, var der dengang Tale om en Værdi i Arvefæstefgifter til Staten af ca. 10 Millioner eller Mere, men den blev kun benyttet i et Omfang af ca. 400,000 Kr., efterat Loven havde bestaaet i 4 Aar; da gjaldt den ikke længere og faldt altsaa bort. Man vil altsaa se, at der vil medgaa et meget langt Tidsrum, inden Overbevisningen om, at det alligevel er hensigtsmæssigt at benytte disse Regler, som dette Lovforslag indeholder, fuldt vil trænge igjennem, men saa meget mere er det af Bigtighed, at dette Strid bliver foretaget, at Afgang den bliver aabnet, og jeg vil i Forbindelse dermed og i Forbigaaende minde om Loven af 1871, som trænger til at blive fornyet, da den traadte ud af Kraft allerede 1875.

Kimestad: Jeg kan ikke negte, at jeg blev noget forundret ved at høre det Foredrag, der fremkom fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen). Jeg havde ærlig talt ikke troet, at han vilde fremkomme med Noget, som vilde være til Unbefaling for det foreliggende Lovforslag. Det havde jeg oprigtig talt ikke troet, efter hvad der er mig bekendt om hans Opsattelse af det, det skal jeg ikke negte; men hvad jeg blev endnu mere forundret over, var den, som det forekommer mig, fuldstændige Misforståelse, der gik igjennem hans Foredrag, af hvilket Synspunkt man burde anlægge ved denne Leilighed. Han gik ud fra, at man ikke maatte se over Mere end en ganske kort Tid; man skulde kun tænke paa den nærmest forestaaende Tid, paa et ganske kort Tidsrum, som man kunde overse, og han mente saa, at, naar man saae ud over dette, kunde det vel være, at Kornpriserne snarere vilde være dalende end stigende. Det Sidste kan jeg maasse nok tiltræde, og Intet er jo visere, end at Kornpriserne have været understøttede mange Afsvejelser og Variationer op og ned i Løbet af det sidste Aarhundrede; men at det i det Hele taget, i det Store, vil gaa paa samme Maade i den kommende Tid, at Pengenes Værdi vil være synkende i Forhold til Kornets Værdi, det er dog vist Noget, som det ærede Medlem ingenlunde vil bestride, saaledes at han vilde antage, at